

I hela sin vidd (nimbus)

hon lyfter tankar
travar utsagor i lufthavet som skaldekonst
tankekornen finner sina sentenser
 där axiomen ställs på postulatens axlar
 och vågar bli ifrågasatta

föreställningar som passerar
 blir blomstrande inspiration
 och mönsters forna avgränsningar
där möts dimensioner i sin fulla utsträckning
fraseras om och schatteras

där lockas horisonten fram
vid synlinjen blir ett moln till en virvel,
en regnskur till en ström
och solen en lysande himlakropp

älskade,
ser du hur nyanserna skiftar
hur färgtonerna ljuder när vi berör dem
hur vi spelar på konsonansen tills dagern låter sig beskrivas

älskade,
ser du ljusvågorna
och hur solstrålarna samtidigt blir till små korn som följer bränningarna?

tillbaka i vår dimension
syns det kanske inte
 lika uttryckligt?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten